SIMION FLOREA MARIAN – REPER ÎN VALORIFICAREA CULTURII TRADIŢIONALE

ELENA PASCANIUC

Simion Florea Marian – Bezugspunkt in der Neuwertung der traditionellen Kultur

(*Zusammenfassung*)*

Kurz vor dem 100jährigen Todestag Simion Florea Marians (1847–1907) – er war Priester, Professor, Mitglied der Rumänischen Akademie, Folkloresammler und Ethnograph – hat man gesagt, dass er der Posterität nicht nur ein durch Umfang und Wert unvergleichbares Werk, sondern auch ein menschliches, von Zeitzeugen und Nachfolgern hoch geschätztes Lebensmuster hinterlassen hat. Mit den neunundzwanzig im Laufe seines Lebens gedruckten Bänden, darunter 11 von der Rumänischen Akademie herausgegeben wurden, mit zahlreichen ethnographischen Sammlungen, Monographien, Synthesen und Arbeiten enzyklopädischen Charakters – *Cromatica poporului român*; Empfangsrede, gehalten in der Aula der Rumänischen Akademie, 1882; *Ornitologia poporană română*, Bd. I–II, 1883; *Descântece poporane române*, 1886; *Nunta la români*, 1890; *Înmormântarea la români* und *Naşterea la români*, 1892; *Sărbătorile la români*, I. Bd., 1898; II. Bd., 1899; III. Bd., 1901; *Insectele în limba, credinţele şi obiceiurile românilor*, folkloristische Studie, 1903 u. a. – hat „der grösste Wissenschaftler, den [die Stadt] Suczawa gegeben hat", durch seine Arbeitskraft, Bescheidenheit und Gutmütigkeit, sowie durch seine Teilnahme an der Lösung sozialer Probleme der Bukowina die Zeitgenossen sehr beeindrückt. Hundert Jahre später bleibt er noch ein Bezugspunkt in der Forschung der rumänischen traditionellen Kultur und Zivilisation. Die Posterität ist ihm aber – hinsichtlich der Anwesenheit und Bewertung des Werkes dieses Bukowiner Akademikers in den öffentlichen Kreisen – undankbar gewesen. Bis Anfang der 90er Jahre hatte man kein Hauptwerk von Simion Florea Marian neu veröffentlicht. Diejenige Arbeiten, die trotzdem erschienen sind, waren nur „Popularisierungsausgaben", Übersetzungen oder Auswahlbände, so dass das

* Traducere: Ştefăniţa-Mihaela Ungureanu

Analele Bucovinei, **XXII**, *2* (45), p. 579–586, Rădăuţi-Bucureşti, 2015

BDD-A32868 © 2015 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:01:11 UTC)

Unveröffentlichte vergessen blieb. Innerhalb der wissenschaftlichen Gemeinschaft haben doch einige dem mündlichen Schaffen und der mündlichen Kultur gewidmete Forscher (I. C. Chiţimia, N. Jula, Ovidiu Bîrlea, Romulus Vulcănescu, Paul Leu) die Persönlichkeit, das Werk, den Beitrag und die kulturelle Erbe Simion Florea Marians durch Nachrufe, Studien und Artikel hervorgehoben. Die erste, ihm gewidmete Monographie veröffentlichte Mircea Fotea, unter dem Titel *Simeon Florea Marian. Folclorist şi etnograf* (Bukarest, 1987). Am Anfang des neuen Milleniums wurden in kritischen Ausgaben das Grundwerk *Sărbătorile la români* (Iordan Datcu, Bd. I–II, 1994) und die Trilogie *Naşterea la români*, *Nunta la români*, *Înmormântarea la români* (Teofil Teaha, Ioan Şerb, Ioan Ilişiu, 1995) veröffentlicht. Eine andere kritische Ausgabe dieser drei letztgenannten Werke ist 2000 erschienen. Das Jahr 2008 war für die Verwertung der kulturellen Erbe Simion Florea Marians ein sehr bedeutendes: das erste Band des Werkes *Botanica poporană română* (Suceava, Muşatinii Verlag) wurde herausgegeben – eine wichtige Arbeit, die fast ein Jahrhundert lang in Manuskriptform blieb. Die Verfasserin der kritischen Ausgabe dieser Arbeit – „eine authentische Enzyklopädie der Volkskunde", an der der Gelehrte und Priester sein ganzes Leben gearbeitet hat – ist die Museumskuratorin Aura Doina Brădăţan. Unter ihrer Mitwirkung sind auch die letzten zwei Bände der *Botanica poporană română* in Suczawa 2010 erschienen. Der neueste, dem Akademiker Simion Florea Marian gewidmete Beitrag gehört derselben Museumskuratorin Aura Doina Brădăţan. Es handelt sich um ihre veröffentlichte Doktorarbeit, *Fondul memorial-documentar „Simion Florea Marian" din Suceava. Istoric. Contribuţia la cultura română.* Diese bezieht sich auf einen besonderen Nachlass des Akademikers, und zwar eine Sammlung kulturell-historischer Güter, die den wichtigsten dokumentarischen Fonds aus Suczawa bildet und den bekannten Bukowiner Folkloresammler uns auch als Historiker, Naturforscher, Pädagoge und sozial verankerter Mensch darstellt.

Schüsselwörter und -ausdrücke : Simion Florea Marian, Hauptwerke, Folklore, Ethnographie, Verwertung der kulturellen Erbe der Bukowina, dokumentarischer Fonds.

În preajma comemorării centenarului morţii lui Simion Florea Marian (1847–1907) – preot, profesor şi membru al Academiei Române, folclorist şi etnograf, unul dintre „cei iubitori de osteneală […] pentru prosperitatea şi dezvoltarea neamului nostru"[1], după cum îl considera episcopul Melchisedec, în urma vizitei în Bucovina anului 1881, – se afirma că acesta a lăsat posterităţii nu numai o operă neegalată prin dimensiuni şi valoare, ci şi un model uman, apreciat deopotrivă de contemporani şi de urmaşi.

Primele preocupări folcloristice ale lui Simion Florea Marian datează din anii de liceu. Textele culese (şi datate de Marian însuşi) în perioada 1864–1865 sunt câteva poveşti[2] despre Pepelea, pe care elevul Marian de la Obergymnasium-

[1] Liviu Papuc, *Corespondenţă Simion Florea Marian – episcopul Melchisedec*, în vol. *Studii şi comunicări. Simion Florea Marian*, [Suceava], Editura Suceava, 2000, p. 72.

[2] Mircea Fotea, primul monograf al folcloristului sucevean, menţionează în lucrarea sa: „În Fondul memorial şi documentar «S. Fl. Marian» de la Suceava se păstrează manuscrisul poveştii

BDD-A32868 © 2015 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:01:11 UTC)

ul din Suceava le-a adunat în două broşuri[3]. Foarte repede însă, interesul pentru adunarea creaţiilor orale sporeşte, ca şi preocuparea pentru valorificarea materialului adunat de el însuşi sau prin intermediari, colegi de liceu pe care îi ruga în timpul vacanţelor „să-i aduc(ă) nişte cântece populare, fie doine, balade, hore, chiuituri, ba chiar poveşti, zicând că lui îi trebuie”[4]. Debutul publicistic al viitorului academician bucovinean a avut loc în periodicul transilvănean al lui Iosif Vulcan, „Familia” publicându-i, la sfârşitul anului 1866, materialul *O nuntă la Ilişeşti în Bucovina*[5].

La momentul debutului în volum, petrecut în 1869, S. Fl. Marian a dat întâietate culegerilor de poezie epică (baladelor) şi lirică „din arealul bucovinean”. Broşura *Poezii populare din Bucovina. Balade române culese şi corese de…*, apărută în 1869[6], se numără printre primele culegeri de folclor românesc. Conţine doar 10 balade, culese din Ilişeşti şi Suceava. În acelaşi an, S. Fl. Marian începe să colaboreze la revistele conduse de B. P. Hasdeu, conducătorul direcţiei noi în folcloristica românească.

Următoarea lucrare publicată de folcloristul sucevean, tipărită în două volume, *Poesii poporale române, adunate şi întocmite de…* [7], tributară încă tehnicii de corecţie a textelor adunate – o „tehnică… în spiritul european al epocii”[8], de altfel –, a fost apreciată ca „cea mai bogată colecţie de balade din Moldova de Sus, posibilă într-o vreme când specia nu decăzuse într-atâta în amurg”[9], chiar dacă aduce în atenţie numai câteva tipuri noi. Această culegere a lui S. Fl. Marian, alături de alte antologii editate spre sfârşitul secolului al XIX-lea, au permis

---

Soldatul cel iubitoriu de băutură, în care apare menţiunea «Simion Fl. Marian, stud. III cl. gim.», ceea ce înseamnă că el a cules această poveste în anul şcolar 1864–1865, la vârsta de 17 ani. La sfârşitul altei poveşti, *Pepelea şi Smeii*, apare semnătura folcloristului şi este indicat anul 1865. După cum ne este cunoscut până acum, acestea sunt primele sale culegeri de texte folclorice, care îl situează în rândul celor dintâi culegători de basme populare româneşti”. Vezi *Simeon Florea Marian folclorist şi etnograf*, Bucureşti, Editura Minerva, 1987, p. 30.

[3] Paul Leu, *Simion Florea Marian, ctitorul etnografiei române*, Ediţia a III-a revăzută şi adăugită, Suceava, Editura „George Tofan”, 2013, p. 40.

[4] Gherasim Buliga, *Amintiri din viaţa amicului şi colegului meu Simeon Florea Marian*, în „Junimea literară”, anul IV, nr. 6–7, 1907, p. 146.

[5] S. Fl. Marian, *O nuntă la Ilişeşti în Bucovina*, în „Familia”, Pesta, anul II, nr. 38, 13/25 noiembrie 1866, p. 452–454; nr. 39, 20 noiembrie/2 decembrie 1866, p. 464–466; nr. 40, 27 noiembrie/9 decembrie 1866, p. 476–479.

[6] S. Fl. Marian, *Poesii populare din Bucovina. Balade româe culese şi corese de…*, Botoşani, Editor I. V. Adrian, 1869, 109 p.

[7] S. Fl. Marian, *Poesii poporale române. Adunate şi întocmite de …*, Tom I, *Balade, cântece bătrâneşti*, Cernăuţi, Tipografia lui G. Piotrovschi, 1873, 222 p.; *Poesii poporale române adunate şi întocmite de …*, Tom II, Cernăuţi, Tipografia lui G. Piotrovschi, 1875, 250 p.

[8] Sabina Ispas şi Nicoleta Coatu (coord.), *Etnologie românească. Folcloristică şi etnomuzicologie* II, *Metodologie. Arhive. Instrumente de lucru*, Partea a 2-a, Bucureşti, Editura Academiei Române, 2007, p. 30 (În continuare se va cita: *Etnologie românească*, II).

[9] Ovidiu Bîrlea, *Istoria folcloristicii româneşti*, Ediţie îngrijită şi bibliografie de dr. Carmen Banţa, *Cuvânt-înainte* de acad. Sabina Ispas, [Craiova], Editura Aius Printed, 2010, p. 294.

BDD-A32868 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:01:11 UTC)

„urmărirea evoluţiei speciei în diferite zone” şi constatarea lui Ovidiu Bârlea că, în Moldova, balada, ca specie, se afla în declin la jumătatea secolului al XIX-lea, „iar Bucovina, în genere mai conservatoare decât restul Moldovei, nu poseda nici ea o epică diferită de cea relevată de colecţia Alecsandri”[10].

Ulterior, „cel mai mare om de ştiinţă pe care l-a avut Suceava”[11] şi-a impresionat contemporanii prin puterea de muncă. În semn de recunoaştere a meritelor sale în culegerea şi cercetarea folclorului, a fost primit în Academia Română, în şedinţa din 26 martie 1881. A publicat 29 de volume, culegeri de literatură populară, monografii etnografice şi lucrări de sinteză cu caracter enciclopedic, cum sunt: *Chromatica poporului român*, discurs de recepţie, rostit în aula Academiei Române, 1882; *Descântece poporane române*, 1886; *Nunta la români*, 1890; *Înmormântarea la români* şi *Naşterea la români*, 1892; *Sărbătorile la români*, vol. I, 1898 ; vol. II, 1899; vol. III, 1901; *Insectele în limba, credinţele şi obiceiurile românilor*, 1903. S-a distins prin modestie şi blândeţe, dar şi prin implicarea în problemele sociale ale Bucovinei. După o sută de ani, rămâne încă un reper în cercetarea culturii şi civilizaţiei tradiţionale româneşti.

Însă, din punct de vedere al prezenţei şi al valorificării operei academicianului bucovinean în circuitul public[12], până la începutul anilor ’90 ai secolului al XX-lea, lui Simion Florea Marian nu i-a fost reeditată nicio lucrare majoră. Volumele care au apărut, totuşi, au fost ediţii de popularizare, traduceri, selecţii din şi repovestiri după originale, „ediţii operate”[13], dar opera inedită „a fost lăsată în uitare”[14].

În schimb, în comunitatea ştiinţifică, cercetătorii dedicaţi culturii şi creaţiei orale au promovat prin evocări, studii şi articole personalitatea lui Simion Florea Marian, opera, contribuţia şi moştenirea lăsate de el culturii române. Astfel, prima monografie[15] dedicată folcloristului şi etnografului S. Fl. Marian a apărut sub semnătura lui Mircea Fotea, în 1987. În zorii noului mileniu, i-au fost retipărite în ediţii critice lucrările fundamentale, *Sărbătorile la români*[16] şi *Naşterea la români*, *Nunta la români*, *Înmormântarea la români*[17].

---

[10] *Etnologie românească*, II, p. 31

[11] Aura-Doina Brădăţan, *Fondul memorial-documentar „Simion Florea Marian” din Suceava. Istoric. Contribuţia la cultura română*, Suceava, Muzeul Bucovinei, Editura „Karl A. Romstorfer”, 2013, p. 16.

[12] Iordan Datcu, *Posteritatea operei lui Simion Florea Marian*, în vol. *Studii şi comunicări. Simion Florea Marian*, [Suceava], Editura Suceava, 2000, p. 21–26.

[13] *Ibidem*, p. 24.

[14] Aura-Doina Brădăţan, *op. cit.*, p. 52.

[15] Mircea Fotea, *Simeon Florea Marian folclorist şi etnograf*, Bucureşti, Editura Minerva, 1987, 246 p.

[16] Simion Florea Marian, *Sărbătorile la români*, vol. I–II, Ediţie de Iordan Datcu, Bucureşti, Editura Fundaţiei Culturale Române, 1994.

[17] Simion Florea Marian, *Naşterea la români, Nunta la români, Înmormântarea la români*, Ediţie îngrijită de Teofil Teaha, Ioan Şerb şi Ioan Ilişiu, Bucureşti, Editura Grai şi suflet – Cultura Naţională, 1995.

BDD-A32868 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:01:11 UTC)

Bibliografia specială[18] dedicată academicianului bucovinean, în veacul care a trecut de la moartea sa, numără 162 de titluri. Unii exegeţi ai operei sale ştiinţifice, voci cu autoritate în folcloristica şi etnologia românească actuală, au subliniat şi situaţia paradoxală în care se găseşte aceasta: citată adesea, dar mai puţin citită[19], cu lucrări rămase timp îndelungat accesibile lecturii şi cercetării doar în ediţiile *princeps*, acest lucru denotând „o perpetuă neglijare şi chiar uitare, mai mult decât supărătoare când e vorba de o întreagă serie de contribuţii fundamentale, în aproape toate domeniile mari ale culturii tradiţionale a românilor”[20], absenţa îndelungată a reeditărilor critice a operei sale (abia în 1995 a apărut prima ediţie critică a lucrării în trei volume dedicate momentelor de trecere din viaţa omului, naşterea, nunta şi înmormântarea), absenţa cvasi-totală a „adnotărilor critice necesare”.

În acest context, la cinci ani de la apariţia primului volum al operei monumentale a lui Simion Florea Marian, *Botanica poporană română*[21] – rămasă în manuscris de la moartea etnografului până în anul 2008 –, într-o ediţie critică alcătuită de Aura-Doina Brădăţan, Editura „Karl A. Romstorfer” a Muzeului Bucovinei a tipărit la Suceava, în condiţii grafice elegante, volumul *Fondul memorial-documentar „Simion Florea Marian” din Suceava. Istoric. Contribuţia la cultura română*[22]. Lucrarea reprezintă teza de doctorat a Aurei-Doina Brădăţan, muzeograf la Casa memorială „Simion Florea Marian”. Prin publicarea cărţii, autoarea readuce în atenţia vieţii cultural-ştiinţifice româneşti şi internaţionale – prin difuzarea în centrele universitare străine – un nume şi o operă „fără de care etnografia şi folclorul din România ar fi întârziat mult în a se fi afirmat ştiinţific” (I. Opriş, *Cuvânt-înainte*, p. 9).

Aura-Doina Brădăţan lucrează de peste două decenii, cu pasiune, riguros şi competent, la cercetarea, ordonarea şi prelucrarea fondului documentar care se găseşte în casa-muzeu, donată statului de urmaşii lui Simion Florea Marian. Ea

---

[18] Lista cu lucrările speciale a fost alcătuită de Aura-Doina Brădăţan. Se găseşte în volumul *Fondul memorial-documentar „Simion Florea Marian” din Suceava. Istoric. Contribuţia la cultura română*, Suceava, Muzeul Bucovinei, Editura „Karl A. Romstorfer”, 2013, p. 430–439.

[19] Ovidiu Bîrlea, *Istoria folcloristicii româneşti*, Ediţie îngrijită şi bibliografie de dr. Carmen Banţa, *Cuvânt-înainte* de acad. Sabina Ispas, [Craiova], Editura Aius Printed, 2010, p. 292.

[20] Maria Cuceu, *Simion Florea Marian şi cataloagele prozei populare*, în „«Suceava». Anuarul Complexului Muzeal Bucovina”, 2007–2008–2009, XXXIV–XXXV–XXXVI, Suceava, Editura Universităţii, 2009, p. 39.

[21] Simion Florea Marian, *Botanica poporană română*, Volumul I, (A–F). Ediţie critică, introducere, repere biobibliografice, indice *Botanica*, indice capitole publicate antum/postum, text stabilit, indice informatori şi bibliografie de Aura Brădăţan, Suceava, Editura Muşatinii, 2008, 700 p; Volumul II (G–P), cu un *Cuvânt-înainte* de prof. univ. dr. Ioan Opriş, Suceava, Editura Academiei Române, 2010, 712 p.; Volumul III (P–Z), cu un *Cuvânt-înainte* de prof. univ. dr. Dumitru Murariu, Suceava, Editura Academiei Române, 2010, 742 p.

[22] Aura-Doina Brădăţan, *Fondul memorial-documentar „Simion Florea Marian” din Suceava. Istoric. Contribuţia la cultura română*, Suceava, Muzeul Bucovinei, Editura „Karl A. Romstorfer”, 2013, 810 p.

BDD-A32868 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:01:11 UTC)

motivează alegerea temei şi elaborarea lucrării prin necesitatea de „a atrage atenţia asupra obligaţiei morale pe care încă o avem faţă de academicianul Simion Florea Marian, de a-i edita manuscrisele inedite şi de a-i reedita lucrările rămase şi acum, după un secol, ediţii *princeps*, ca o reală contribuţie adusă culturii, de folos ştiinţific lingviştilor, filologilor, istoricilor, naturaliştilor, şi ca un cinstit act de pietate faţă de sacrificiul acestui mare român”[23].

Cu un *Cuvânt-înainte* semnat de conducătorul tezei de doctorat, prof. univ. dr. Ioan Opriş, lucrarea se dovedeşte a fi şi o carte de vizită a „valorosului aşezământ cultural supranumit «casa câştigată cu condeiul»”. În cuprinsul lucrării, autoarea include: *Introducere* (p. 15–20); Cap. I. *Simion Florea Marian, o viaţă în slujba culturii neamului românesc* (p. 21–52), cu şapte subcapitole purtând titluri sugestive – *Un pui de bucovinean în şcoala germană*; *Prigonit în propria ţară, pribeag prin Transilvania*; *Tânăr teolog, păstor de suflete şi duhovnic adevărat*; *Din Bucovina austro-ungară, în aula Academiei Române*; *Un preot cărturar, profesor la Gimnaziul kezaro-krăiesc greco-oriental*; *Autorul „cărţii de aur”a ţăranului român în cultura lumii*; *Sfârşitul timpuriu al unei vieţi închinate culturii române* –, în care se fac referiri la: datele biografice; educaţie; debutul publicistic; formarea ca intelectual şi teolog în Cernăuţi; activitatea de teolog şi profesor în Siret şi Suceava; alegerea, în 1881, la Academia Română – Secţiunea Istorică; lucrările de referinţă privind cultura tradiţională, folclorul şi literatura populară; sfârşitul timpuriu al învăţatului; Cap. II. *Istoricul „casei câştigate cu condeiul” şi al colecţiilor* (p. 53–72) prezintă, tot în şapte subcapitole, „aventura casei” şi a proprietarilor ei (primul, cel care a construit-o, a fost armeanul Ariton Capri; ultimii au fost Maria şi Mihai Cărăuşu, urmaşii lui Simion Florea Marian), lupta dramatică pentru a o salva de la demolare, destinul cultural al edificiului de secol al XVIII-lea, care din 1969 a fost declarat secţie a Muzeului Judeţean Suceava: *Casa „Simion Florea Marian”, monument istoric de secol XVIII*; *Prima restaurare a monumentului*; *Moştenirea materială şi culturală*; *Agresiunea comunistă asupra „casei câştigate cu condeiul”*; *Un deceniu de luptă pentru salvarea casei de la demolare*; *Încă un deceniu de luptă pentru a dona statului o avere*; *Casa monument în contemporaneitate*; Cap. III. *Fondul memorial, între trecut şi prezent* (p. 73–78) cu subcapitolele: *Înfiinţarea casei memoriale*; *Prima expoziţie memorial-documentară*; *Expoziţia permanentă, în prezent*; Cap. IV. *Fondul documentar „Simion Florea Marian”* (p. 79–100): *Colecţia de cărţi*; *Colecţia de manuale*; *Colecţia de periodice*; *Colecţia de partituri*; *Colecţia de fotografii*; *Colecţia de decoraţii*; Cap. V. *Colecţia de documente. Istoric şi prezentare analitică* (p. 101–180); Cap. VI. *Colecţia de manuscrise. Istoric şi prezentare analitică* (p. 181–244); Cap. VII: *Colecţia de corespondenţă. Istoric şi prezentare analitică* (p. 245–412); *Summary* (p. 413–422); *Bibliografie* (p. 423–452); *Indice de persoane* (p. 453–474); *Anexe* (p. 475–810) reprezentând fotografii personale,

[23] *Ibidem*, p. 9–10.

BDD-A32868 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:01:11 UTC)

de familie şi ilustraţii de epocă; facsimile după cărţi din biblioteca lui Simion Florea Marian şi după documente personale, familiale, istorice, culturale şi cartografice, manuscrise inedite ale lui S. Fl. Marian şi ale altor autori, corespondenţă.

Din cartea dedicată moştenirii culturale lăsate de academicianul sucevean aflăm că patrimoniul celui mai important fond documentar din Suceava – deschis publicului la 22 iunie 1974, sub numele de *Fondul memorial şi documentar „Simion Florea Marian”*, în casa care a fost „căminul preotului cărturar din anul 1886 şi până la sfârşitul vieţii, în 1907” – cuprinde: 9 598 de cărţi şi periodice; 2 453 documente (personale şi familiale, istorice, culturale şi cartografice); 2 958 de scrisori; 945 de manuscrise; 5 400 de fotografii; 2 285 de donaţii. Din donaţii, au mai fost constituite încă trei fonduri documentare separate: Fondul *Dragoş Vitencu*; Fondul *Dumitru Florea Rarişte*; Fondul documentar *Florica şi Gherontie Doboş*.

În lucrarea sa, Aura Brădăţan prezintă „pentru prima dată, monografic şi analitic”: 350 de documente istorice, 139 de documente cartografice, 339 de documente culturale, 202 documente personale, 491 de documente familiale, 391 de manuscrise – toate aparţinându-i lui Simion Florea Marian; 554 de manuscrise ale altor autori şi 1 086 de scrisori, acestea reprezentând toată corespondenţa primită de academician (1 006 scrisori) şi de soţia acestuia, Leontina (80 de scrisori).

Muzeograful subliniază prezenţa în *Fond* a unei colecţii „necercetate mai deloc”[24], colecţia de manuale, „peste 200 de lucrări didactice, româneşti şi străine, având valoare documentară şi de patrimoniu cultural naţional, unele fiind dintre primele întrebuinţate în şcolile din Bucovina”[25]. Numărul relativ mare şi locul lor în biblioteca profesorului Marian trebuie înţelese mai ales ca o consecinţă a luptei de introducere a manualelor în limba română în şcolile din Bucovina, ca rezultat al implicării lui în editarea şi tipărirea lucrărilor didactice, în calitate de membru al Consiliului şcolar districtual al judeţului Suceava în „Comisia de cercetare a cărţilor de limbă română” şi de referent pentru lucrările didactice înscrise la Premiul Asociaţiunii Craiovene al Academiei Române. Concluzia autoarei insistă pe această realitate: „Colecţia de manuale din fondul documentar de astăzi nu se datorează aşadar numai unui om care a adunat cărţi, ci şi unuia care a contribuit într-o mare măsură la tipărirea şi răspândirea lor”[26]. Alte colecţii necunoscute publicului larg sunt: Colecţia de partituri, Colecţia de fotografii – „puţin cercetată şi valorificată ştiinţific” – şi Colecţia de decoraţii, „inedită în totalitate”.

Valorificând documente inedite, cercetătoarea suceveană Aura Brădăţan pune în valoare şi alte preocupări ale academicianului bucovinean: de istoric,

[24] *Ibidem,* p. 18.
[25] *Ibidem*, p. 83.
[26] *Ibidem*, p. 86.

BDD-A32868 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:01:11 UTC)

naturalist, pedagog şi „om al cetăţii”, pe lângă cele de folclorist şi etnograf, care l-au consacrat.

Prin cartea sa, prin informaţiile inedite adunate în sutele de pagini şi de imagini, muzeograful Aura-Doina Brădăţan întregeşte portretul spiritual al celui considerat „clasicul părinte al etnologiei româneşti” şi îşi exprimă crezul în valorile lăsate moştenire de acesta. În acelaşi timp, îşi invită lectorii să-i fie şi vizitatori în spaţiul privilegiat al casei şi grădinii care au constituit pentru Simion Florea Marian un „adevărat laborator de creaţie”.

Pentru cercetătorii contemporani, etnologi dar şi de alte specialităţi, care parcurg volumul *Fondul memorial-documentar „Simion Florea Marian” din Suceava. Istoric. Contribuţia la cultura română*, informaţiile despre starea şi conţinutul documentelor şi manuscriselor inedite aflate în Fondul de la Suceava contribuie substanţial la fluidizarea cercetării ştiinţifice, cu atât mai mult cu cât unele manuscrise sunt considerate şi astăzi, la peste un veac de la conceperea lor, importante pentru cunoaşterea aprofundată a culturii tradiţionale româneşti. *Juneţea la români* este al patrulea volum proiectat de autor să încheie seria monografică dedicată ciclurilor existenţei. Cele peste 500 de file ale lucrării încă îşi aşteaptă editorul, ca şi alte manuscrise inedite: *Cântece din Bucovina şi Ardeal*, *Doine poporale române*, *Doine ostăşeşti*, etc. Ele înfăţişează şi vorbesc în bună măsură despre o lume pe care nu o vom mai cunoaşte decât din mărturiile preotului şi etnografului bucovinean Simion Florea Marian.

BDD-A32868 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:01:11 UTC)